

Sygn. akt VIII U 1337/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2016 r. w Gliwicach

sprawy S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 8 lipca 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt. VIII U 1337/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 lipca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu S. S. prawa do emerytury w wieku emerytalnym 60 lat. Powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach a jedynie 6 lat, 3 miesiące i 6 dni takiej pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do spornego świadczenia. Podniósł, iż posiada wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż przez cały okres zatrudnienia wykonywał prace elektromontera przy montażu, remontach i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych wymienione w wykazie A dziale II, poz. 1 pkt 1, co może potwierdzić zeznaniami świadków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił:

Ubezpieczony S. S. urodził się (...) Wiek 60 lat osiągnął (...)

W dniu 28 czerwca 2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 8 lipca 2016r. ZUS odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat, z uwagi na brak wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

ZUS przyjął, iż ubezpieczony na dzień 31 grudnia 1998r. posiada 27 lat i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Do pracy w warunkach szczególnych ZUS uwzględnił ubezpieczonemu 6 lat, 3 miesiące i 6 dni takiej pracy z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w J. od 1 października 1991r. do 31 grudnia 1998r. (z wyłączeniem okresów niezdolności do pracy).

Do pracy w warunkach szczególnych ZUS nie uwzględnił ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. od 2 maja 1972r. do 30 września 1991r.

Sąd ustalił, iż S. S. w okresie od 2 maja 1972r. do 30 września 1991r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w K.. Za powyższy okres ubezpieczony nie posiada świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Zakład pracy nie istnieje.

W tym okresie zatrudnienia ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku elektromontera. Pracownicy K. pracowali w koksowniach i hutach, wykonywali różne prace przy rurociągach, a zadaniem ubezpieczonego było zabezpieczenia dla nich sprzętu. Ubezpieczony pracował przy remontach spawarek, betoniarek, dźwigów, koparek, pił tarczowych, przenośników, przecinarek. Naprawa odbywała się najczęściej na placu przed warsztatem w warunkach polowych. Rzadko wyjeżdżał na bazę. Na bazie przewijano silniki. Częściej demontowano zepsutą część i naprawiano na warsztacie. Praca w warsztacie miała miejsce raz w tygodniu. W urządzeniach wymieniał silniki, wyłączniki, wykonywał instalacje elektrycznej na danej maszynie. Przy naprawie betoniarki ubezpieczony wymieniał silniki elektryczne, wykonywał instalację elektryczną do tych silników, wyłączniki. Przy dźwigu ubezpieczony wymieniał i naprawiał wyłączniki krańcowe, instalacje elektryczne, samochodowe, wymieniał szczotki w prądnicach. Naprawiał pompy hydrauliczne, piły tarczowe. Często wyjeżdżał w teren do naprawy zepsutego sprzętu. Zdarzało się, że naprawiał sprzęt na halach hutniczych, kiedy firma robiła remonty w hutach. Naprawiał sprzęt przy budowie i remoncie baterii koksowniczych. Bateria koksownicza to urządzenie do produkcji energii cieplnej. Przy budowie i remoncie baterii koksowniczych pracowali murarze i pracownicy budowlani. Elektromonterzy wykonywali pracę na obiekcie, gdzie była remontowana bateria, gdyż tam psuły się dźwigi, betoniarki i trzeba było zabezpieczyć sprzęt. Ubezpieczony pracował do 12 godzin a nawet dłużej.

Zdarzało się, że ubezpieczony pracował przy budowie rozdzielni elektrycznych na remontowanych obiektach. Stawianie rozdzielni było wykonywane na początku remontu na danym obiekcie, a na końcu był demontaż. Remont na danym obiekcie trwał czasem miesiąc lub dwa, a przy remoncie głównym baterii nawet pół roku. Rozdzielnię trzeba postawić, a potem doprowadzić od niej zasilanie kablami do maszyn.

W okresie spornym wraz z ubezpieczonym pracował świadek J. G.. Był on zatrudniony w K. w latach 1963 – 2003 na stanowisku elektromontera. Wykonywał taką samą pracę jak ubezpieczony. Świadek otrzymał od pracodawcy świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Nadto Sąd ustalił, iż w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w J. od 1 października 1991r. do 31 grudnia 1998r. ubezpieczony jako elektromonter zajmował się pompami i sterownikami na węzłach ciepłowniczych. W (...)u produkowano energię cieplną, którą dostarczano do bloków. W każdym bloku znajdował się węzeł cieplny, składający się z kilku pomp.

Ustalono, iż ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 27 lat i 4 dni. Bezsporne było, że ubezpieczony ukończył 60 lat życia i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego z Przedsiębiorstwa (...) S.A. w J., z akt osobowych ubezpieczonego z Przedsiębiorstwa (...) w K., zeznań świadka J. G. (nagranie z rozprawy z dnia 20 listopada 2016r. min. 8.31 i n. k.23) oraz przesłuchania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy z dnia 20 listopada 2016r. min. 41.55 i n. k.23).

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z akt emerytalnych J. G., uznając kwestie sporne za wyjaśnione. Fakt otrzymania przez świadka świadectwa pracy w warunkach szczególnych nie przesądza o prawie ubezpieczonego, Sąd nie jest bowiem związany świadectwem pracy świadka a dokonuje własnych ustaleń w toku postępowania.

Oceniając materiał dowodowy Sąd dał wiarę zeznaniom świadka i twierdzeniom ubezpieczonego, które były zbieżne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 887 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust. 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. tj. w dacie złożenia wniosku oraz wydania zaskarżonej decyzji – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy zaliczył mu do takiej pracy jedynie 6 lat, 3 miesiące i 6 dni. Ubezpieczony natomiast domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu spornego wskazując, iż wykonywał prace wymienione w dziale II wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.

W ocenie Sądu przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało, by ubezpieczony legitymował się wymaganym 15 – letnim okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W dziale II wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) wymieniono prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych.

Jak wskazuje materiał dowodowy (w tym zeznania świadka zgodne z twierdzeniami ubezpieczonego) w spornym okresie pracy w Przedsiębiorstwie (...) w K. od 2 maja 1972r. do 30 września 1991r. ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku elektromontera. Ubezpieczony pracował przy remontach spawarek, betoniarek, dźwigów, koparek, pił tarczowych, przenośników, przecinarek. Pracownicy K. pracowali w koksowniach i hutach natomiast zadaniem ubezpieczonego było zabezpieczenia dla nich sprzętu. Ubezpieczony dokonywał naprawy sprzętu pod względem elektrycznym. Wymieniał silniki elektryczne, wykonywał instalację elektryczną do tych silników, wyłączniki, wykonywał instalacje elektrycznej na danej maszynie. Praca ta odbywała się głównie na placu przed warsztatem a czasem w terenie jeżeli maszyna nie mogła dojechać. Naprawiał również sprzęt przy budowie i remoncie baterii koksowniczych, który był używany przez innych pracowników.

Powyższe prace nie są tożsame z wymienionymi w dziale II wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r., ubezpieczony zajmował się bowiem naprawą maszyn remontowych i budowlanych a nie urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych.

Wbrew twierdzeniom ubezpieczonego praca wykonywana w okresie spornym nie jest tożsama z uwzględnioną przez ZUS pracą wykonywaną w Przedsiębiorstwie (...) SA w J. od 1 października 1991r. do 31 grudnia 1998r., gdzie ubezpieczony pracował bezpośrednio przy urządzeniach do produkcji energii ciepłej.

Do takich prac wykonywanych w szczególnych warunkach można ubezpieczonemu zaliczyć jedynie prace przy budowie i demontażu rozdzielni elektrycznych na remontowanych obiektach. Praca ta była jednak wykonywana sporadycznie i przez krótkie okresy czasu, co nie pozwala na uznanie, że ubezpieczony legitymuje się 15-letnim okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu pracy ubezpieczonego nie można również zakwalifikować jako bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, wskazanej pod poz. 25 działu XIV wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Wprawdzie ubezpieczony pracował niekiedy przy naprawie sprzętu służącego do wykonywania remontów w hucie, na terenie hali na oddziałach będących w ruchu, jednak była to praca wykonywana sporadycznie i nie była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Reasumując, postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony w spornym okresie nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że S. S. nie legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, a zatem – niezależnie od spełnienia pozostałych przesłanek – nie może on nabyć prawa do spornego świadczenia.

W konsekwencji Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek